

[Landbrugsministeren.]

nuftig andelsorganisation. Jeg gad se den andelsorganisation, hvor det ikke er tilfældet, og jeg vil også spørge: Var det da bedre, at det blev sådan, at mindretallet skulle være rådende? Det kan jeg ikke tro.

Det ærede medlem vil erkende, at puljen, pengene, er landbrugets. Men når det er landbrugets penge, må det også være landbruget selv, der sammen med mig — der står i loven, at det er landbrugets organisationer sammen med ministeren — træffer afgørelse af, hvorledes pengene skal fordeles, hvorledes puljen skal anvendes. Først står der, at pengene skal anvendes til fremme af den eksportgren, det nu drejer sig om, eller til landbrugets fremme i almindelighed. Det vil sige, at der kategorisk står i denne lov, hvem der bestemmer, hvor pengene skal gå hen. Jeg vil gerne for at gøre det fuldkommen klart bede den højtærede formand om tilladelse til at citere § 1, stk. 2, af loven, der udtrykkelig fastslår, hvorledes det skal foregå. Der står dér:

„Ministeren kan med tilslutning af Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger meddele tilladelse til, at de af ham til regulering af udførselen af de pågældende landbrugsprodukter nedsatte udvalg anvender de gennem afgifter eller på anden måde under deres virksomhed tilvebragte beløb til formål, der står i forbindelse med reguleringen af udførselen af de pågældende landbrugsprodukter, og som skønnes at være til gavn for vedkommende produktionsgren, eller til landbrugets fremme i almindelighed.“

Der er ingen begrænsning, og det er affattet således, fordi det er landbrugets penge, der er tale om. Da de er kommet ind ved et samarbejde mellem landbruget og ministeriet, ved en reguleringspolitik, der skal fremme eksporten, således at vi får det mest mulige ud af den, er det naturligt, at det er de to parter, landbrugets organisationer og ministeriet, der fordele pengene. Jeg har derfor ment, at det ikke alene var min ret at acceptere den fordeling, som landbrugets organisationer her er enige om, og som er kommet til mig som et forslag om vedtægter uden nogen som helst anmærkning fra nogen side indenfor disse organisationer — efter hvad der foreligger for mig,

er der tale om en fuldkommen enstemmig indstilling fra de pågældende eksportudvalg, fra Landbrugsrådets organisationer og fra husmændenes organisationer —, men at det også var en pligt for mig at følge den indstilling, der her foreligger. Jeg har naturligvis ikke noget imod, at det ærede medlem hr. Aksel Møller ønsker at overveje disse problemer yderligere i den måned, loven skal gælde, men jeg må tilføje, at det kan ikke være i overensstemmelse med frihed eller ret og rigtigt, at man på nogen måde vil forhindre, at landbruget benytter andels-tanken på den måde, det selv ønsker, når den er fuldt demokratisk.

Det ærede medlem spørger dernæst, hvad denne måned skal bruges til. Dertil vil jeg svare, at den skal bruges til at ordne de retslige forhold, som nu er tilstede med hensyn til administrationen af de opgaver, der skal løses i henhold til loven. Nu går man over fra at have forskellige statsudvalg, som har denne administrationsopgave, til organisationsudvalg. Ministeriet har jo en ikke ubetydelig interesse, tør jeg nok sige, i eksporten under de nuværende forhold, dels med hensyn til opfyldelsen af de forpligtelser, vi har påtaget os gennem handelsaftalerne, dels med hensyn til de valutariske interesser, vi har i, at eksporten går derhen, hvor det er nødvendigt. Derfor må de beføjelser, man hidtil har givet de landbrugsministerielle udvalg, gå over til at være ministeriets alene, i det øjeblik vi går over til organisationsudvalg, og så må vi have klaret, hvordan dette kan ordnes på den forsvarligste, forstandigste og mest praktiske måde. Jeg vil derfor heller ikke på nogen måde modsætte mig, at disse udvalg nedsættes; det mener jeg ikke jeg har nogen ret til.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh beklagede sig over smørekseksportudvalgets langsomme besvarelse af spørgsmål, og jeg havde også indtryk af, at det ærede medlem ikke var helt tilfreds med besvarelsen. Det kan godt være, det ærede medlem har ret; den er måske efter det ærede medlems opfattelse for langsom og heller ikke tilfredsstillende, det skal jeg slet ikke gøre nogen bemærkninger om. Jeg har ikke ment, at jeg havde ret til at pålægge udvalgene at svare nøjagtigt, sådan som det ærede medlem ønsker det, eller måske sådan som jeg